

Bemærkninger med Hensyn til min Følelse af det berettigede i at knytte Lovene sammen paa den Maade, som det her er tænkt, og jeg vil særlig knytte denne Bemærkning til Brændevinsskattens Forbindelse med disse Love. Jeg vil da først udtale, at Kravene om en Brændevinsskat, som for øvrigt senere i Dag kommer til Behandling, her i Tinget, staar for mig som saa berettiget, at det vanskeligt kan modsiges. Det er et Skatteobjekt, som i alle andre Lande er benyttet i høj Grad til Indtægt for Statskasserne, og det er en Skat, som hviler paa en saa umærkelig Maade paa hvert enkelt Individ i Samfundet, at man ogsaa af den Grund har fundet Skatten højst retfærdig. Jeg maa her modsige, at den kan betegnes som en Skat, der i særlig Grad hviler paa de fattige. Den fordeler sig paa hele Befolkningen i Forhold til det naturlige Forbrug og er alle Vegne erkendt som en naturlig og fuldt berettiget Skat. Nu staar det saaledes her, at man i lang Tid fra en stor Del af Befolkningens Side har ønsket at faa denne Skat gennemført i den forhøjede Skikkelse, som den efter vor Mening bør have, og at dette er en væsentlig Betingelse for, at Staten altsaa ad den Vej kan faa den Indtægt, som naturlig tilkommer den. Naar det nu er saa, og man saa kommer til os og siger: Nu ville vi paa et andet Omraade have ordnet Skattevæsenet paa en vis Maade, og vi ville ordne det saaledes, at det, der naas i Øjeblikket, blive vi ikke staaende ved; vi erkende, at det, der naas i Øjeblikket ad Indkomstskattens Vej, er meget moderat, og derfor — en æret Taler har i Dag paavist den Vej — komme vi til, at Staten skal have højere Indtægter, vi gaa til en Forhøjelse af Indkomstskatten gennem Progression i større Stil o. s. v., saa er det naturligt for os, der staa paa den Side, at vi gaa med til Indtægtsskatten, men ikke ønske alt det lagt over paa den, som de Herrer ønske, at sige: Det kunne vi gaa med til, men først naar der gennem en retfærdig Brændevinsskat er sikret Staten den behørig Indtægt. Derfor vil jeg, som jeg begyndte med at sige, udtale, at det forekommer mig, at man paa dette Tidspunkt maa have afgjort Spørgsmaalet om Brændevinsskattens Forhøjelse. Gøres det ikke nu, er der ikke Tale om, at det Løfte, som for længe siden blev givet om, at denne Sag skulde ordnes sammen med Ølskatten, bliver indfriet. Gør man det ikke nu, og viser man os hen til en Indtægtsskat, som siden benyttes til en Forhøjelse,

kommer Brændevinsskatten næppe. En lignende Betragtning kan anstilles paa Toldlovens Omraade. Jeg har følt mig kaldet til i Dag at udtale, at jeg paa skønner i høj Grad, at Regeringen ved Fremlæggelse af de 4 Love har givet Brændevinsskatten den rette Stilling til disse Skattelove. Saaledes staar det altsaa for mig, og jeg vil dertil føje, at jeg holder ogsaa for, at der i Befolkningen i det hele er et Ønske om, at dette Spørgsmaal om Brændevinsskatten maa blive ordnet, ligesom jeg ogsaa ved, at der er Ønsker om, at Toldlovspørgsmaalet maa blive ordnet. Hvorfor da ikke sige til hinanden her i Tinget og i Folketinget: Lad os ved forenede Kræfter gøre vort til, at disse 4 Love kunne blive ordnede ved Tingenes Vedtagelse. Sker dette, saa er hele Sammenkoblingshistorien til Ende! Lad os faa disse 4 Love vedtagne i den rette Skikkelse; saa er Sagen klar ogsaa fra vor Side!

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Ja, jeg skal ikke komme ind paa at omtale Brændevinsskatten ved denne Lejlighed, skønt der har været Anledning dertil ifølge de to ærede foregaaende Taleres Ytringer; jeg skal forbeholde mig at tage Ordet, naar vi komme til Behandlingen af Lovforslaget derom. Jeg skal derfor lade Spørgsmaalet om Brændevinsskattens Retfærdighed eller Uretfærdighed fuldstændig ligge og kun gentage, hvad jeg har sagt en Gang tidligere her i denne Sal, at naar man slaar paa, at der den Gang, da Ølskatten blev vedtagen, blev givet et Løfte om en Forhøjelse af Brændevinsskatten, saa kender jeg intet som helst dertil og maa paa det bestemteste protestere mod, at et saadant Løfte skulde være givet af mig eller mine Meningsfæller.

Finansministeren (Hørring): Jeg skal naturligvis ikke komme ind paa at optage en Diskussion med det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) med Hensyn til den Forbindelse, der er mellem de 4 Forslag, thi saaledes som han stiller sig over for mine tidligere Udtalelser, kan jeg jo nok se, at det ikke kan nytte meget; naar han over for mine Udtalelser kort og godt deklarerer, at der ingen Argumenter er i, hvad jeg har sagt, har jeg intet Haab om, selv om jeg udtaler mig